

**Q. SEPTIMII|| FLORENTIS|| TERTVLLIANI||
CARTHAGINIENSIS|| PRESBYTERI, OPERA|| QVÆ
HACTENVS REPERIRI|| POTVERVNT OMNIA:||**

Tertullianus, Quintus Septimius Florens

Antverpiae, 1584

Ad Senatorem ex Christiana Religione ad Idolorum seruitutem conuersum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73633](#)

dauimus etiam ex Morelio: heu me, malè tum quoque legis Iarmina non patiens, pro: heu lethum, metuque legis.

6. Durat adhuc etenim nuda statione sub æthram, &c.] Hoc memoratu dignum, quod sua adhuc erat statuam illam salis, in quam vxor Loth conuersa est, durasse scribat; & si quis eam multauerit, statim valvula denou compleri, & in singulis mensis menstrua pati. Hoc est enim quod phras Tertullianica dicitur (non modo Cyprianica) dispuigere (quod prosus legimus, pro: depungere) sanguine menes. Est etiam vox Tertullianica: fuggeſtu paulo ante.

CAP. IIII.

7. Occidit illa prior feritas, quam propiciens Loth, &c.] Obscurus versus, ubi si feritas pro feritate accipiatur ratione carminis, constabit sensus; vita feritas à ferendo dicatur; vox eo significatu nunc obsoleta.

8. Autumni conantur opes, &c.] Etiam istud Tertullianicum esse, suprà alicubi Apologetico adnotauimus. Emendauius vero: optima sele Promittunt oculis, ex Morelio, pro: esse le optima, item: & omnia mala; pro: mella, ut accipiatur pro omni pomorum seu fructuum genere; & indice tactum, pro: tactu.

9. Quod nullus animar per anhela volumina

fluctus, &c.] sic etiam ex Morelio, pro eo quod substituerat Fabricio tanquam elegantius: Idque animat nullus. nam ut s in fine dictioris producatur, etiam Tertulliano libris precedebit ut statum est. Similiter emendauimus: Quodque nequit, pro: cauer.

10. Solum illic propria mentitur fruge bitumen, &c.] De bitumine ex lacu Asphaltite, vide Iosephum lib. de bello Iudaico cap. 5. Legimus etiam cum Morelio: cremata Virus aquæ, pro: crematum. Magis etiam placet:

Vt semel impositam doceant concendere veniam,

quām: imposta, &c. vena. Malūimus etiam legere: adnabit mercis ad ora Nauigij, quām: inertis ad ora Nauigij. Hoc enim significat mercem bituminis ita adserere nauigis, ut solui non posse nisi mensuſo famineo, sicut etiam testatur Iosephus loco citato.

11. Ecce aliud monstrum, &c.] Aliud miraculum narrat, quid cuncta illic immersa natant.

12. Velificauit apex, &c.] Cauchus censet legendum: velificabit, sed aquæ obscurum est quid sibi velit Auctor. Aqui etiam hic phras est Tertullianica; Haud aliter enim dixit suprà Tom. 3. lib. aduers. Gnoſt. cap. 1. de Scropio loquens: Austro & Africo sauitia velificat. Nam pro vela facere utrobique dixit: velificare. Denique iuxta Morelium legimus: peda dura, pro: corpora.

ARGUMENTVM LIBRI AD SENATOREM,

EX CHRISTIANA RELIGIONE AD IDOLORVM
seruitutem conuersum, per Iacobum Pamelium.

SENATOREM grauiter increpat, quod antea Christianus & Consul, Isidis sen Matris Deum sacerdos fieri non sit veritus; hortatur itaque ut saltem in secrete resipiscat. Porro quum etiam hic quedam sint Tertullianica, ego illi adscribere malui quam B. Cypriano.

Q. SEPTIMII FLORENTIS
TERTULLIANI CARTHAGINIENSIS
PRESBYTERI AD SENATOREM EX CHRI-
stiana religione ad Idolorum serui-
tutem conuersum.

QVM te diuersis iterum vanisque viderem
Inseruire sacris, prisco que errore teneri;
Obstipui monitus; quia carmina semper amasti,
Carmine respondens, properau scribere versus;
Ut te corriperem, tenebras præponere luci.
Quis patiatur enim, te Matrem credere magnam
Posse Deam dici, rursusque putare colandam,
Cuius cultores infamia turpis inurit?

CAP. I.

ZZz iii

D
Namque sacerdotes tunicis muliebribus iidem
Interiorius ritum cultu interiore fatentur;
Idque licere putant, quod non licet; vnde per orbem
Leuiter incidunt, mollita voce loquentes,
Lapsatōsque tenent extenso pollice lumbos,
Et proprium mutant vulgato crimine sexum.
Cumque suos celebrant ritus, his esse diebus
Se castos memorant; at si tantummodò tunc sunt,
Ut perhibent, casti; reliquo iam tempore quid sunt?
Sed quia coguntur saltē semel esse pudici,
Meiste fremunt, lacerant corpus, funduntque cruentem.
Quale sacrum est verò, quod fertur nomine sanguis?

CAP. II.

[Nunc etiam dicas, quod te non fecerit aetas,
Sed tua religio caluum, caligaque remota
Gallœa, sit pedibus molli redimita papyro.
Res miranda satis deiectaque culmine summo.
Siquis ab Iſiaco Consul procedat in urbem,
Ritus oris erit; quis te non rideat autem,
Qui fueris Consul, nunc Iſidis esse ministrum?
Quodque pudet primò, te non pudet esse secundò;
Ingeniumque tuum turpes damnare per hymnos
Respondente tibi vulgo & lacerante Senatu.
Téque domo propria pictum cum fascibus ante,
Nunc quoque cum fistro faciem portare caninam.
Hæc non humilitas, sed humilitatis imago est.
Ædibus illa tuis semper monumenta manebunt.
Rumor & ad nostras peruenit publicus aures,
Te dixisse: Dea erraui, ignoscere, rediui.
Dic mihi si valeas, quum talia sapere rogarcs,
Et veniam peteres; quæ tecum verba locuta est?
Verè mente cares, sequeris qui mente carentes.
Hæc iterum repetis, nec te delinquere sentis.
Quid mereare vide; minus esse forte notandus,
Si tantum hoc scires, & in hoc errore maneres;
At quum vericolæ penetraveris ostia legis,
Et tibi nosse Deum paucis accesserit annis;
Cur linquenda tenes, aut cur retinenda relinquis?
Nilque colis, dum cuncta colis; nec corde retractas
Vera quid à falsis, quid ab umbris lumina distent.
Philosophum fingis, quum te tentativa mutet;
Nam tibi si stomachum popularis mouerit aura;
Et Iudeus eris, totusque incertus haberis.
Indulge diis, sapientia non placet alta;
Omnis quod est nimium, contrà cadit, vnum operantur,
E calor & frigus; sic hoc, sic illud adurit;
Sic tenbras visum, sic sol contrarius auferit;
Et pariter laedunt gelidum feruensque lauacrum;
Esca alitur corpus, corpus corrumpitur esca;
Vimque suam minuit, si quid pretenditur ultra.
Denique si sedreas, requies est magna laboris;
Si multum sedreas, labor est. Maro namque Poëta
Pro pœna posuit; sedet, æternumque sedebit
In felix Theseus; semper nocet utile longum;
Prandia longa nocent, ieiunia longa fatigant;
Sic nimium sapere stultum facit improba secta.
Me dea sic docuit, moderamen amabile, dixit.

Sed

TERTULLIANI
CUM ANNOTATIONIBUS
PAMELLII
A. V.
J. S.

A
 Sed tu nec sectam modò , nec moderamina curas;
 Mens autem stabilis nullo peruerterit astu,
 Ipsaque simplicitas numquam mala cogitat vlla.
 Hinc sincera fides æterna fide fruetur;
 Et contrà dolus longo cruciabitur igni.
 Elige quid velis , vt digna piacula vites.
 Sic tamen hanc veniam mereatur creditor inquam;
 Ut leue crimen erit , si nolis noscere vera;
 Non leue crimen erit , si cognita vera relinquas.
 Sed te correctum forsan matura senectus
 In melius reuocat satiatum erroribus istis;
 Tempus enim mutat mala , digerit omnia tempus.
 Tunc igitur cùm te consulta reduxerit ætas,
 Disce Deo seruare fidem , ne fortè bis vnum
 Incuras lapsum ; quia verè dicitur illud:
 Qui pedis offensi lapidem vitare secundo
 Nescit , & incatus iterum vexauerit artus;
 Imputet ipse sibi , nec casibus imputet vllis.
 'Corrigere delictum fidamine , corrigere mentem.
 Suffecit peccare semel , desiste vereri;
 Non erit in culpa , quem poenitet antè fuisse.

B

ADNOTATIONES IACOBI PAMELII IN
 CARMEN AD SENATOREM.

CAP. I.

1. Obstipui monitus , &c.] Et hæc phrasis non modo Cyprianita , qua alibi dixit: mens obstipuit , sed et Tertullianica , sicut supra videtur est lib. de Iudic. Domini , cap. II. ubi legitur:

Obstipuere quidem plures , patuisse sepulcra.
 Castigamus autem monitus , pro: mortuus.

2. Namque sacerdotes , &c.] Emendauimus : ii-
 dem , pro: idem , et paulopost : reliquo iam tempore
 quid sunt , pro: corpore. Atqui de sacerdotibus ifidis
 Et ipsa ifida , supra non semel satis dictum est. Hic illis
 tribuit tunicas muliebres , mutatum sexum , lacer-
 tionem corporis , ac: fusionem crux , caluitiem ,
 & pedes Gallicana papyro redimitos , denique cum
 fistulo faciem caninam.

3. his esse diebus se castos memorant , &c.] De
 Caftis ifidis sacris , vide infra Tertullianum Tom. 5. lib. de
 ieiuniis aduersi. Psychicos. Est autem etiam ille versus ob-

scirua , et fortè mendosus:
 Quale sacram est verd , quod fertur nomine
 languis?

CAP. II.

4. caligaque remota , &c.] De militia caligata ,
 vide supra Tom. 2. lib. de Idoi. cap. 19. num. 147. Atqui
 corripitur etiam a in Ablativo qui sequitur:

Gallica , sit pedibus molli redimita papyro.
 Castigamus verò recens : Consul procedat in urbem ,
 pro: orbem. Et mox : Hæc non humilitas , pro: Hæc
 tua humilitas.

5. Seder , æternumque sedebit Infelix Theseus ,
 &c.] Istud Virgilianum est ex 6. Aeneidos. Prorsus an-
 tem lego: nec casibus imputet vllis.

6. Corrigere delictum fidamine , &c.] Fidamen pro
 fiducia seu spe magis haud dubie Tertullianicam phrasin
 sequit , quam Cyprianicam.

222 ijij